

РЕШЕНИЕ

№ 1834

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12146** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 72 и сл. ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба от Я. В. С. срещу решение от 24.09.2021г. по НАХД №5195/2021 г., с което е отхвърлена жалбата на С. против фактическото му задържане за времето от 14.10 часа до 15.10 часа на 17.03.2021 г. в сграда на 08 РУ - СДВР.

Касаторът моли за отмяна на решението като посочва, че същото е немотивирано и че задържането е осъществено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Посочва, че не са били налице предпоставки за задържането му, тъй като целта на обявяването му за издирване е била за установяване на адрес и връчване на призовка. Моли за отмяна на решението, както и за признаване на фактическото задържане за незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът не се явява. Представя допълнение към жалба и писмено становище, в което поддържа съображенията в основната касационна жалба и допълнението към нея. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, полицейски орган при 08 РУ - СДВР, не взема становище по жалбата и не се представява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С. -град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Я. В. С. бил призован да се яви като свидетел по ДП ЗМ № 227-ЗМК-2670/2019г. по описа на 03 РУ - СДВР, като до известния на органите на МВР адрес [населено място],[жк][жилищен адрес]0. ап. 60 била изпратена призовка С. да се яви като свидетел на 16.10.2020г. в сградата на 03 РУ - СДВР при разследващ полицай В. М.. Призовката била върната невръчана, придружена с докладна записка от полицейски инспектор при 08 РУ - СДВР, в която било посочено, че адреса е посещаван на две дати - 05.10.2020г. в 20.30 часа и 12.10.2020г. в 19.30 часа, но не е установен никой. В докладната било посочено и че бл. 228 няма домоуправител, за да бъде получена допълнителна информация за С..

С постановление от 11.02.2021г. на разследващ полицай при 03 РУ - СДВР В. М. - водещ разследването по ДП ЗМ № 227-ЗМК-2670/2019г. по описа на 03 РУ - СДВР, жалбоподателят Я. С. бил обявен за О. е мярка „установяване на адрес“. Образувана била издирвателна преписка № 227р-4530/2021г. по описа на 03 РУ - СДВР и С. бил обявен за О. е бюлетин № 51/2021 г. на СДВР и телеграма № 4745/19.02.2021г. на ГДНП е мярка „установяване на адрес“ е указание, че след установяването му следва да му бъде връчана призовка за явяване в качеството на свидетел по ДП ЗМ № 227-ЗМК-2670/2019г. по описа на 03 РУ - СДВР след съгласуване с водещия разследването и да му бъде снето сведение е актуален адрес и телефон.

На 17.03.2021 г. около 14.15 часа жалбоподателят С. се намирал в паспортната служба на 08 РУ - СДВР. След извършена проверка и след като било установено, че лицето се издирва, на място били изпратени старши полицай Р. Д. и старши полицай В. К. - служители на 08 РУ - СДВР, назначени като АП - 141. След установяването му жалбоподателят бил съпроводен до 08 РУ - СДВР за снемане за сведение и връчване на призовка за явяване като свидетел в 03 РУ - СДВР, като спрямо него не били използвани помощни средства и физическа сила. Жалбоподателят С. бил доведен в сградата на 08 РУ - СДВР на 17.03.2021 г. в 14.20 часа и бил вписан в книгата за задържани лица, обявени за О.. Бил му извършен личен обиск по реда на чл. 80 ЗМВР от старши полицай Р. Д.. Заповед за задържане по чл. 74 ЗМВР не била издадена. На жалбоподателя Я. С. била връчана призовка да се яви в качеството на свидетел на 19.03.2021г. в 10.00 часа в 03 РУ - СДВР. Жалбоподателят попълнил и саморъчно сведение, в което посочил, че адресът му е [населено място],[жк][жилищен адрес]0. ап. 60 и посочил актуалния си телефон за връзка. В 15.00 часа на 17.03.2021 г. жалбоподателят Я. С. бил освободен.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна, жалбоподател във въззивното производство и адресат на фактическото действие, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол/ в този см. практиката на ВАС и цитираните такава на ЕСПЧ/, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че не е налице задържане по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР . Съдът е изложил убедителни аргументи в насока, че жалбоподателят е бил придружен до сградата на РУ, с цел -депозиране на сведения, установяване на адрес и връчване на призовка и в изпълнение на постановлението на разследващия полицаи и телеграма за обявяване на О. № 4745/19.02.2021г. Както правилно е приел съдът, по отношение на С. не са упражнявани никакви действия по процесуална принуда, последният не е настаняван в помещение за задържани лица. Действително, името му е вписано в книгата на задържани лица и извършената проверка за наличие на забранени вещи у него е обективирана в протокол за обиск - действия, които се документират по отношение на лица, които са задържани. Първото от тях практически е било ненужно, а второто, както правилно е преценил съдът, с оглед фактическата обстановка, при която е извършено, обективира не обиск на задържано лице, а осъществена проверка на жалбоподателя за наличие на опасни за живота и здравето предмети и вещи, предвид транспортирането му с полицейски автомобил. По делото безспорно е установено, че С. е престоял в сградата на РУ общо 40 минути, които са били минимално необходими за изготвянето и връчването на призовка за явяването му в качеството му на свидетел в ОЗ РУ - СДВР и за снемането на писмени сведения относно адреса, на който може да бъде открит и телефонния му номер. В тази връзка,

следва да се съобрази, че предвид указанието, дадено с постановлението за обявяване на свидетел за О. с мярка "Установяване на адрес" от 11.02.2021 г.- на лицето да се връчи призовка, след предварително уточняване на датата на явяване с разследващия полицаи, няма как при установяване на лицето, на място, тутакси, „на коляно“ да се изготви и връчи призовка, както и да се снемат сведения за адрес. Веднага след извършването на тези действия, С. е напуснал сградата на 08 РУ - СДВР. Дори движението и свободното придвижване на жалбоподателя, за времето на престоя му, да са били в известна степен ограничени, правилно съдът е счел, че това не е достатъчно, за да се приеме, че жалбоподателят С. е бил лишен от свобода.

На последно място, в съответствие с предмета на правния спор, съдът е приел, че несъгласието на жалбоподателя с образуваното наказателно производство и с изводите на разследващия орган за необходимостта от обявяването му за общодържавно издирване, не са относими към преценката за законосъобразност на твърдяното задържане.

В заключение, касационната инстанция намира за правилен и законосъобразен изводът в оспореното решение, че по отношение на жалбоподателя не е осъществено задържане по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, още по-малко същото да е незаконнообразно.

По тези съображения, решение от 24.09.2021г. по НАХД №5195/2021 г., с което е отхвърлена жалбата на С. против фактическото му задържане за времето от 14.10 часа до 15.10 часа на 17.03.2021 г. в сграда на 08 РУ - СДВР. е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор, претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски се явява неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.09.2021г. по НАХД №5195/2021 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

